

Kunduzun Bozuk Saati

Çınar BİBER

Kunduzun Bozuk Saati

Çınar BİBER

Kunduz Barnaby nehrin kıyısında sıcacık bir kulübede yaşıyordu. Her sabah eski kırmızı iş önlüğünü ve mavi şapkasını takardı. Cebindeki aletlerle bir şeyler yapmayı ve tamir etmeyi çok severdi. Güneşli bir gün, pürüzsüz taşlar ararken çamurun içinde parlayan bir şey gördü. Eski bir saatti, paslanmış ve bozuktu!

Barnaby saati alıp patileri arasında çevirdi. Camı çatlamış, akrebiyle yelkovanı eğilmişti. "Endişelenme küçük saat," dedi. "Seni hemen tamir ederim!" Onu evine taşıdı, her mutlu adımında yassı kuyruğu yere vuruyordu. Üzerinde çalışmaya başlamak için sabırsızlanıyordu.

Kulübesine dönen Barnaby saati tezgâhına koydu. Çamuru yumuşak bir bezle sildi. Küçük gözlüklerini takıp içindeki dişlilere dikkatle baktı. "Hmm," dedi. "Bu biraz uğraş isteyecek." Önlüğünün cebini açıp en küçük tornavidasını çıkardı. Saat bir kez tik tak etti, sonra durdu.

Barnaby küçük vidaları şöyle bir çevirdi, böyle bir çevirdi. Dişlileri bir damla balık yağıyla yağladı. Eğilmiş akrep ve yelkovana çekiciyle usulca vurdu. Ama saat sessiz kaldı. "Hadi," dedi. "Yapabilirsin!" Tekrar tekrar denedi, ama hiçbir şey işe yaramadı. Saat öylece duruyordu, sessiz ve hareketsiz.

Barnaby pes etmedi. Diřlilerin iini bir tyle tozlamayı denedi. Saati ok nazike sallamayı denedi. Hatta ona řarkı sylemeyi bile denedi, ama saatin umurunda deėildi. "Belki daha byk bir ekice ihtiyacım var," diye dřnd. Ama iten ie bunun cevap olmadığını biliyordu. Oturup iini ekti, bıyıkları sarkmıřtı.

Tam o sırada çatısında tak-tak-tak sesi duyuldu. Ağaçkakan Pip başını pencereden uzattı. Parlak kırmızı tepeliği sallanarak etrafa baktı. "Merhaba Barnaby! Ne yapıyorsun?" diye sordu. Barnaby sessiz saati gösterdi. "Onu tamir etmeye çalışıyorum ama hiçbir şey işe yaramıyor," dedi üzgün bir sesle.

Pip ařađı uęup tezgâha kondu. Kűçük gűzlűklerini bařına itip hızlı kara gűzleriyle saate baktı. "Hmm," dedi. "Diřliler sađlam, ama yayı kırılmıř. Bunu ęekięle tamir edemezsin." Barnaby'nin omuzları dűřtű. "O zaman ne yapabilirim?" diye sordu. Pip dűřűnerek uzun gagasını masaya tıklattı.

Pip pencereden hızla akan nehre baktı. Gözleri parladı. "Barnaby," dedi, "ya yayı hiç tamir etmezsek? Ya saati çalıştırmak için nehri kullanırsak?" Barnaby başını yana eğdi. "Nehri mi?" diye sordu. "Nasıl?" Pip gülümsedi. "Bir fikrim var," dedi. "Ama birlikte çalışmamız gerekecek."

Barnaby'nin ela gözleri kocaman açıldı. "Her şeyi denerim!" dedi. Pip planını anlattı. Küçük bir su çarkı yapacaklar ve onu saate bağlayacaklardı. Nehir çarkı döndürecek, çark da dişlileri döndürecekti. Barnaby yerinden fırladı. "Bu harika!" diye bağırdı. Aletlerini ve mavi şapkasını kaptı, dışarı koştular.

Önce Barnaby güçlü dişleriyle küçük dallar kesti. Pip düz taşlar bularak yardım etti. Yan yana çalıştılar, konuşup güлüştüler. Barnaby ahşap bir çerçeve yaptı, Pip onu sarmaşıklarla bağladı. Güneş sırtlarını ısıtıyordu. "Bu çok eğlenceli!" dedi Barnaby. "Bir yayı tamir etmekten çok daha eğlenceli," diye katıldı Pip.

Su arkını nehrin hızlı aktığı bir yere yerleřtirdiler. ark dnmeye bařladı! Barnaby onu uzun, ince bir sarmařıkla saate baėladı. Sarmařık gerildi ve saatin iindeki diřliler dnmeye bařladı. Tik, tik, tik! Akrep ve yelkovan kadranın etrafında dnd. "alıřıyor!" diye baėırdı Barnaby, kk bir dans yaparak.

Pip sevinle yukarı aŗađı utu. "Baŗardık!" diye cıvıladı. Saat, hızla akan nehirle alıŗarak dzenli bir ŗekilde tik tak ediyordu. Barnaby Pip'e baktı. "Onu kendi baŗıma tamir etmek iin ok uđraŗtım," dedi. "Ama senin akıllıca fikrin olmadan yapamazdım." Pip glmsedi. "Ben de senin gl diŗlerin ve sıkı alıŗman olmadan onu yapamazdım," dedi.

Saati nehrin kıyısındaki düz bir kayaya taşıyıp kurdular. Su çarkı döndü, saat tik tak etti. Ormandaki tek saati ve nehirle çalışıyordu. Barnaby mavi şapkasını çıkarıp alnını sildi. "Bundan sonra," dedi, "ihtiyacım olduğunda her zaman yardım isteyeceğim." Pip başını salladı. "Arkadaşlar bunun içindir."

Harika nehir saatinin haberi ormana yayıldı. Hayvanlar onun tık tak edişini görmeye geldi. Barnaby ve Pip kıyıda oturup su çarkının dönüşünü izlediler. "Biliyor musun," dedi Barnaby, "ilk denemelerimin işe yaramamasına sevindim. Yoksa bu kadar özel bir şey yapamazdık." Pip ona baktı. "Azim harikadır," dedi, "özellikle bir arkadaşla."

Barnaby başını salladı. Saati tek başına tamir etmeye çalıştığı zamanları düşündü. Pes etmemişti ama tıkanıp kalmıştı. Farkı yaratan Pip'in fikriydi. "Teşekkürler Pip," dedi. "Sen gerçek bir arkadaşsın." Pip'in kırmızı tepeliği sallandı. "Her zaman Barnaby," dedi. "Şimdi gel saatin tik tak edişini birlikte izleyelim."

Böylece Barnaby ve Pip nehrin kıyısında oturdular, omuz omuza. Saat tık tak ediyor, su çarkı dönüyor ve nehir akıp gidiyordu. Barnaby mavi şapkasını ve kırmızı önlüğünü gururla taşıyordu. Tekrar tekrar denemenin önemli olduğunu öğrenmişti, ama bir arkadaşı dinlemenin de öyle. Ve bu, hepsinin en güzel dersiydi.